

23. ZATVRDENÉ SRDCIA A MOCNÝ BOH

Téma zatvrdenosti ľudského srdca v otázkach viery neznie príliš optimisticky, ale stretli sme sa s ňou všetci. Východiskovou príčinou ľudskej nevery nie je obyčajná nevedomosť, ale nenávisť voči Bohu a láska k vlastnej hriešnej existencii. Odmietanie evanjelia a nevery nie je výsledkom ľudskej arogancie, ale zatvrdenosti srdca. Apoštol Pavol opisuje zatvrdenosť ľudského srdca takto:

Efezským 4:18-20 ¹⁸ *so zatemneným rozumom, odcudzení Božiemu životu pre nevedomosť, ktorá sa ich zmocnila, a pre zaslepenosť ich srdca.* ¹⁹ *Oni otupeli a oddali sa necudnosti a nenásytne žiadostivo páchajú každú nečistotu.* ²⁰ *Vy ste sa tak o Kristovi neučili,*

1. Srdce padlého hriešnika je omnoho tvrdšie ako si dokážeme predstaviť. Mnohí ľudia povedia "Ukáž mi zázrak a potom uveríme". Ukážeme si, že samotné zázraky, ani všetky dôkazy sveta nedokážu presvedčiť hriešnika, aby sa podriadil Bohu. Príkladom sú židovskí vodcovia, ktorí k zatvrdenosti a nenávisti nemali najmenší dôvod, napriek tomu na Mesiáša posmešne volali:

Matúš 27:42 ⁴² "Iných zachraňoval, sám seba nemôže zachrániť. Je kráľom Izraela; nech teraz zostúpi z kríža a uveríme v neho.

Vidíme, že tí, ktorí na vlastné oči videli, zostali Božími nepriateľmi.

A. Príčinou odmietnutia Mesiáša a ukrižovania bezhriešneho Spasiteľa je zatvrdenosť srdca. I keď Ježiš konal len dobro, uzdravoval chorých a učil ľudí Božím cestám, ohrozoval moc a postavenie židovských náboženských vodcov. Aj keď Židia nemali právo vyniesť trest smrti (mohli ho len ukamenovať), usilovali o to, aby bol Pilátom súdený a odsúdený na smrť ukrižovaním. Na vlastné oči videli mnohé zázraky, keď muž slepý od narodenia prezrel, keď Lazar vstal z mŕtvych (Ján 9,11,) žasli nad Ježišovým výkladom Písma aj nad autoritou s akou k nim prehovoril. Napriek tomu ho kňazi, farizeji a náboženský vodcovia odmietli, pretože milovali tmu viac ako svetlo. Ako by to samo o sebe nestačilo, tvrdili o ňom, že je bludár a podvodník (Matúš 27:63). To všetko preto, aby Jeho Božstvo popreli aj keď celá Ježišova služba bola o tom, že On je Bohom zaslúbený a zoslaný Mesiáš.

B. Padlé ľudské srdce je tak zatvrdené, že potlačí aj tie najpresvedčivejšie dôkazy.

Všetky okolnosti okolo Jeho narodenia, služby a ukrižovania sa naplnili ako bolo predpovedané Starým zákonom. Napríklad Žalm 22 opisuje Jeho smrť ukrižovaním, aj keď táto forma popravy bola vynájdená až o stáročia neskôr. Ježišovo ukrižovanie bola verejná udalosť. Ježiš bol ukrižovaný medzi dvoma lotrami, vojaci losovali o jeho šaty. Celú udalosť sledovali stovky prítomných. Nasledujúcu udalosť nemohol nikto z nich prehliadnúť:

Matúš 27:51-54 ⁵¹ A hľa, chrámová opona sa roztrhla vo dvoje odvrchu až dospodku. Zem sa triasla a skaly sa pukali. ⁵² Otvorili sa hroby a mnohé telá zosnulých svätých vstali z mŕtvych. ⁵³ Vyšli z hrobov a po jeho vzkriesení prišli do svätého mesta a ukázali sa mnohým. ⁵⁴ Keď stotník a tí, čo s ním strážili Ježiša, videli zemetrasenie a všetko, čo sa deje, veľmi sa naľakali a hovorili: "On bol naozaj Boží Syn."

Svoju úlohu zohrali i jednotlivci. K nim patril aj Jozef z Arimatie, bohatý muž, ktorý presne vedel, čo má urobiť. Ako bolo predpovedané v knihe Izaiáš, pochoval Ježiša do vlastného hrobu, ako je zaznamenané v Novej zmluve:

Matúš 27:57-60 ⁵⁷ Keď sa zvečeralo, prišiel zámožný človek z Arimatey, menom Jozef, ktorý bol tiež Ježišovým učeníkom. ⁵⁸ Zašiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo. Pilát rozkázal, aby mu ho dali. ⁵⁹ Jozef vzal telo, zavinul ho do čistého plátna ⁶⁰ a uložil do svojho nového hrobu, ktorý si vytesal do skaly. Ku vchodu do hrobu privalil veľký kameň a odišiel.

Keď stráže zistili, že hrob je prázdny, uchýlili sa k ďalšiemu klamstvu.

C. Padlé ľudské srdce prijme radšej falošné a klamné tvrdenia. Židovskí vodcovia, namiesto toho, aby sa okamžite začali zaujímať o to, čo sa v skutočnosti stalo, začali si vymýšľať, že Ježišovi nasledovníci ukradli telo, zatiaľ čo po zuby ozbrojené stráže, spali (28:13) Keby strážcovia zaspali, ako mohli vedieť čo sa stalo? Kde by vzali zdrvení a vystrašení učenici dostatok odvahy, aby porušili pečať a dostatok sily, aby odvalil ťažký kameň, v prítomnosti spiacich strážcov? Neprebudil by sa aspoň jeden z nich? Prečo by ktokoľvek riskoval isté fyzické tresty, väzenie a možnosť vlastnej popravy, keby išlo len o výmysel? To, že by strážcovia v službe zaspali, je nemysliteľné! V skutočnosti všetky snahy zahladiť stopy, ktoré mali vzkriesenie vyvrátiť, pôsobili práve naopak. Výmysly tých, ktorí chceli celú udalosť poprieť, boli na smiech! Nikto nemohol poprieť skutočnosť, že hrob je prázdny. Nikto z nich sa nesnažil nájsť telo a skúmať pravdu o vzkriesení. Náboženský vodcovia dobre vedeli, že

Ježiš vstal z mŕtvych; uvedomovali si, že ich pozícia, prestíž a moc nad židovským národom je ohrozená. Stráže boli ochotné stať sa súčasťou tejto frašky, aj keď na vlastné oči videli všetko, čo sa odohralo; za úplatok a prísľub beztrestnosti boli ochotní klamať. Strážcovia zažili zemetrasenie, videli ako bol ťažký kameň odvalený, videli anjela, ktorého vzhľad bol veľmi neobvyklý, videli prázdny hrob, ale za úplatok všetko popreli! Čo by hriešnik neurobil pre peniaze!

2. Pravý dôvod, prečo ľudia odmietajú Ježiša Krista nie je nedostatok dôkazov, ale preto, že nechcú žiadnu zmenu. Ak niekto tvrdí, že má intelektuálne prekážky uveriť všetkým tým rozprávkam o Božej existencii a čo z toho vyplýva, mal by sa zamyslieť nad pravou príčinou, ktorou nie je zdravý rozum, inteligencia a pragmatizmus človeka. Pravou príčinou, a prekážkou nie je rozum, ale ľudský hriech. Pozrime sa, ako sa zachovali učeníci, ktorí dôverne poznali svojho učiteľa a dôverovali.

A. Keď videli, že Ježiš je mŕtvy, stratili všetku odvahu, dostali strach a radšej sa skryli: Najskôr zo svojich úkrytov vychádzajú Jozef z Arimatie (ktorý bol Ježišov tajný nasledovník, ktorý mal strach zo židovských predstavených), prišiel aj Nikodém (ktorý kedysi prišiel za Ježišom v noci) (Jan 19:38) Prichádzajú spolu, aby Ježiša pochovali. Kde sú ostatní učeníci, ktorí uverili? Skrývajú sa, pretože majú strach o život. Aj keď Ježiš opakovane hovoril o svojej smrti a vzkriesení, ich srdcia neboli schopné prijať a pochopiť, čo to všetko znamená. Ani verné ženy, ktoré ráno prichádzali k hrobu v deň vzkriesenia neočakávali, že hrob bude prázdny. Skôr, ako o učeníkoch prehlásime, že to boli zbabelci, pozrime sa do vlastných radov a srdc. Ako často sme nerozumní a pomalí k tomu, aby sme vierou prijímali všetko, čo Písmo hovorí. Ako často naša myseľ a naše srdce zápasí s najrôznejšími pochybnosťami!

B. Aj ten, kto videl vzkrieseného Krista, zostáva naďalej nerozhodný. Nerozhodnosť a pochybnosti sprevádzajú každého z nás. Grécky výraz pre pochybnosti neznamená, že by svedok niečo popieral, ale to, že sa zdráha uveriť. Ježišovo vzkriesenie nikto neočakával. Ostali v neistote; zúfalstvo po ukrižovaní ich udržiavalo v stave nedôvery. Ježišovo vzkriesenie nespôsobilo okamžitú premenu ľudí s malou vierou a ešte menším chápaním všetkého toho diania. To by malo povzbudiť mnohých z nás, ktorí sme uverili Kristovi, ale občas sa zdráhame reagovať na neobvykle výzvy. Svoje pochybnosti by sme nemali skrývať, mali by sme sa vyznávať a čeliť im, tak aby bola odhalená akákoľvek tvrdosť srdca, ktorá v nás ešte zostáva. Duchovný rast a upevňovanie viery je totiž celoživotný proces posväcovania. Dobrá novina o Ježišovom vzkriesení nám odhaľuje ohromnú Božiu moc:

3. Moc živého Boha je oveľa väčšia ako si dokážeme predstaviť. Mocnosti zemské i nadzemské sa stali súčasťou všemožných intríg, ale nepodarilo sa im zmať Boží zámer. Práve naopak, vykonali všetko presne podľa vopred daného scenára, aby sa s ich pomocou naplnili všetky proroctvá o príchode Spasiteľa:

A. Božia moc má silu vykonať to, čo si predsavzala. Aj keď sa všetky pekelné mocnosti snažili udržať Krista v hrobe, boli bezmocné. Boh dopustí, aby sa zlé mocnosti spikly a uskutočnili svoje ničivé zámery, za ktoré nesú plnú zodpovednosť, aby všetkým ukázal, kto má posledné slovo. Apoštol Pavol v knihe Efežanom hovorí, že nepremožiteľná Božia moc je rovnaká moc, ktorá privádza hriešnikov k večnému životu:

Efezským 1:19-21 ¹⁹ *a aká nesmierne veľká je jeho moc pre nás veriacich podľa pôsobenia jeho mocnej sily,* ²⁰ *ktorú dokázal na Kristovi, keď ho vzkriesil z mŕtvych a v nebi posadil po svojej pravici* ²¹ *nad každé kniežatstvo, mocnosť, silu a panstvo a nad každé iné meno, ktoré možno vysloviť nielen v tomto veku, ale aj v budúcom.*

Vzkriesený Ježiš Kristus sám hovorí: "Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi." (Matúš 28:18) Božia milosť a očisťujúca preliata Kristova krv je mocnejšia, ako všetky naše hriechy. Nepozerať sa sám do seba, ani v sebe nehľadať nič, čo by ťa mohlo intelektuálne priviesť k viere. Namiesto toho sa obráť k Bohu, tomu, ktorý vzkriesil svojho Syna z mŕtvych a volaj k Bohu o pomoc, aby ti dal oči na videnie, uši na vypočutie, aby dal tvojej duchovne mŕtvej duši nový život. Jedine On má autoritu súdiť a udeľovať večný život: *Ján 5:24 Veru, veru, hovorím vám: Kto počuje moje slovo a verí Tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nepríde na súd, ale už prešiel zo smrti do života.* Čo teda môžeme pre svoje spasenie urobiť? To isté čo urobil slepý žobrák o ktorom čítame v Markovi 10:46-52: keď počujete, že Ježiš Nazaretský je Spasiteľ hriešnikov, dajte sa do kriku a volajte: "Ježišu, Synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou!" Jediný On môže vypočuť vaše volanie, jediný On vám môže dať nové srdce.

B. Vzkriesený Ježiš Kristus bude so svojimi poslušným nasledovníkmi až do samého konca. Nenechajte si dobrú novinu o triumfálnom víťazstve nad smrťou a hriechom sami pre seba. S dôverou hľadte k svojmu Spasiteľovi, ktorý vám môže vieru nielen dať, ale aj zachovať:

Rímskym 8:38-39 ³⁸ *A som si istý, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosti,* ³⁹ *ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.*

Obyčajný človek nemôže nič také povedať. Je treba prekonať ešte jednu ľudskú zatvrdenosť:

4. Nezdráhajte sa Boha chváliť, zúčastňovať sa bohoslužieb a prijať všetky napomenutia, ktoré z viery plynú. Nezostávajúce sa svojou vierou v osamotení. To čo Pán Ježiš prikázal svojim učeníkom, platí aj pre nás:

Matúš 28:16 -20 ¹⁶ Jedenásti učenici odišli do Galiley na vrch, kam im Ježiš rozkázal. ¹⁷ Keď ho uvideli, klaňali sa mu, no niektorí pochybovali. ¹⁸ Ježiš pristúpil k nim a povedal im: "Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. ¹⁹ Chodte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého ²⁰ a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta."

Nemiesto všelijakých výhovoriek, modlite sa, volajte k Bohu "Pane, pomôž mojej nevere!" (Mk 9:24)